

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7Er/265/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515202180
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8515202180.1

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09, IČO: 35807598 zast. Advocate s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36865141 proti povinnému: P. M., nar. XX.X.XXXX, M. R. XXX, v konaní o vymozenie 321,41 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd **zastavuje** exekučné konanie.

II. Súd **priznáva** súdnemu JUDr. Rudolfovi Krutému, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava trovy exekúcie vo výške 19,92 eur a **ukladá** oprávnenému, aby tieto trovy uhradil súdnemu exekútorovi v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, dňa 19.3.2015, exekučného titulu - rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 10540/08, ktorý vydal dňa 24.10.2008 Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., požiadal súdny exekútor tunajší súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Súd lustráciou v súdnom manažmente zistil, že na tunajšom súde sa viedlo konanie pod sp. zn. 3Er/79/2009 medzi totožnými účastníkmi ako v prejednávanej veci, t.j. oprávneným bola spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598 a povinným bola P. M., nar. XX.X.XXXX. Ako exekučný titul v uvedenom konaní oprávnený predložil totožný rozhodcovský rozsudok ako v prejednávanej veci, t.j. rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 10540/08 zo dňa 24.10.2008.

3. Vo vyššie označenom konaní Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením č.k. 3Er/79/2009-22 zo dňa 23.2.2010 zastavil exekučné konanie a žiadnemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania. Súd zastavil konanie z dôvodu zistenia, že povinný bol rozhodcovským rozsudkom zviazaný na zaplatenie úroku z omeškania z úveru a poplatku, aj keď v zmluve o úvere nebola uvedená ročná percentuálna miera nákladov. Súd s poukazom na neprimeranosť priznaných úrokov z omeškania a na uplatnenie paušálnej sumy nákladov a vzhľadom na úhradu povinného vo výške 4.351,- eur, ktorá prevyšovala právo oprávneného, exekučné konanie v zmysle § 45 ods. 1, ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. zastavil. Oprávnený podal proti predmetnému uzneseniu odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove rozhodol uznesením č.k. 19CoE/25/2010-45 zo dňa 12.10.2010 tak, že uznesenie tunajšieho súdu potvrdil. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že stotožnil s odôvodnením prvostupňového súdu a uviedol, že rozhodcovský rozsudok zaväzoval povinného na plnenie v rozpore s dobrými mravmi, a teda takéto rozhodnutie nemôže tvoriť podklad pre exekučné konanie. Rozhodnutie prvostupňového súdu č.k. 3Er/79/2009-22 zo dňa 23.2.2010 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu č.k. 19CoE/25/2010-45 zo dňa 12.10.2010 nadobudlo právoplatnosť dňa 2.12.2010.

4. Podľa prvej vety § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „EP“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Podľa § 36 ods. 3 EP v znení účinnom do 31.03.2017, začatie exekučného konania bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo iné exekučné konanie. Ak oprávnený podá návrh na vykonanie exekúcie v tej istej veci niekoľkým exekútorom, exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého na vykonanie poverí súd; v ostatných prípadoch sa exekučné konanie zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie.

6. Podľa § 9a ods. 1 EP, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku

7. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

8. Podľa § § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

10. Z ust. § 9a ods. 1 EP je nutné vyvodit', že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľný nedostatok podmienok exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť v súlade s ust. § 161 CSP v spojení s § 9a ods. 1 EP. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ust. § 230 CSP, ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

11. Prekážka rozsúdenej veci (*rei iudicatae*) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie (porov. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. februára 2013, sp. zn. 5 Cdo 232/2012).

12. V prejednáwanej veci sa oprávnený domáha vymoženía dlžnej sumy od povinného na základe toho istého rozhodcovského rozsudku, ktorý predložil ako exekučný titul v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3Er/79/2009, v ktorom bolo právoplatne rozhodnuté o zastavení exekúcie. Súd mal teda preukázané, že v prejednáwanej veci sa jedná o exekučné konanie začaté na základe návrhu medzi tými istými účastníkmi ako v inom exekučnom konaní, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté.

13. Čo sa týka totožnosti predmetu konania vo vzťahu k skúmaniu procesných podmienok, konkrétne či sa nejedná o konanie zaťažené prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, v exekučnom konaní je takýmto predmetom samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Nakoľko v exekučnom konaní sa meritórne nerozhoduje o splnení určitej povinnosti, príp. o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, exekučné konanie môže predstavovať prekážku *res iudicata* len vo vzťahu k inému exekučnému konaniu. Ďalším špecifikom, ktoré je nutné vziať do úvahy, je skutočnosť, že nie každé rozhodnutie exekučného súdu vo veci založí prekážku *res iudicata*. Napríklad rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie z dôvodu, že nebolo preukázané, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť, nezakladá prekážku res iudicata. Oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na základe toho istého exekučného titulu a následne môže súdny exekútor opätovne požiadať exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak exekučný titul medzičasom vykonateľnosť nadobudne, resp. toto bude exekučnému súdu preukázané. Na druhej strane rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul nie je materiálne vykonateľný, už prekážku res iudicata zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Rovnako je to aj s rozhodnutiami o zastavení exekúcie. Zastavenie exekúcie z niektorého dôvodu prekážku res iudicata zakladá, zastavenie exekúcie z iného dôvodu už nie. Napríklad zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej a oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Na druhej strane napríklad zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku z dôvodu, že po vydaní exekučného titulu zaniklo právo ním priznané, prekážku res iudicata zakladá. Preto vždy, keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým sa dané konanie skončilo, je potrebné skúmať povahu tohto rozhodnutia predtým, než sa príjme záver o existencii nedostatku podmienok konania, spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej.

14. V predchádzajúcom exekučnom konaní vedenom medzi tými istými účastníkmi na tunajšom súde pod sp. zn. 3Er/79/2009 bola exekúcia zastavená v zmysle § 45 ods. 1 písm. c) zák. č. 244/2002 Z.z. z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok zaväzoval účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, pričom po zohľadnení týchto skutočností konajúci exekučný súd dospel k záveru, že povinný už uhradil oprávnenému vyššiu sumu, než ktorú bol povinný uhradiť. Prvostupňový a odvolací súd posúdili plnenie na základe predmetného rozsudku ako právom nedovolené a zároveň v rozpore s dobrými mravmi, preto takéto rozhodnutie nemôže tvoriť podklad pre exekúciu. Rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť nijako konvalidovaný či reparovaný. Keďže v tomto exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 7Er/265/2015 je podkladom pre vymożenie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už Okresný súd Stará Ľubovňa v uznesení č.k. 3Er/79/2009-22 zo dňa 23.2.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č.k. 19CoE/25/2010-45 zo dňa 12.10.2010 konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom, je nutné uzavrieť, že označené právoplatné rozhodnutie exekučného súdu predstavuje prekážku res iudicata. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto exekučný súd exekučné konanie v zmysle § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 9a ods. 1 EP zastavil.

15. Podľa § 200 ods. 5 EP v znení účinnom do 31.3.2017, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

16. Podľa § 203 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.3.2017, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

17. Podľa § 196 EP v znení účinnom do 31.3.2017, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

18. Podľa § 47 ods. 3 druhá veta EP v znení účinnom do 31.3.2017, do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

19. Podľa § 30 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, v exekučných konaniach začatých do 31. marca 2017 patrí exekútorovi odmena a náhrady podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

20. Podľa § 21a vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“), odmena za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice je 16,60 eura.

21. Súdny exekútor bol vyzvaný, aby súdu uviedol, či si uplatňuje trovy exekučného konania a ak áno, aby ich špecifikáciu doručil súdu v lehote 15 dní, pričom bol zároveň poučený, že aj sa v stanovenej lehote nevyjadrí, súd bude mať za to, že si trovy neuplatňuje. Súdny exekútor v odpovedi na predmetnú výzvu súdu uviedol, že požaduje trovy exekúcie vo výške 29,53 eur. Tie pozostávajú z odmeny za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice vo výške 16,60 eur, náhrady výdavkov na poštovné vo výške 8,01 eur a DPH z uvedených položiek.

22. O trovách exekučného konania súd rozhodol podľa § 47 ods. 3 druhá veta EP v znení účinnom do 31.3.2017 tak, že súdnemu exekútorovi priznal odmenu vo výške 19,92 eur (vrátane DPH), pretože návrh na vykonanie exekúcie bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom.

23. V časti súdnym exekútorom uplatnenej náhrady účelne vynaložených hotových výdavkov vo výške 8,01 eur (poštovné za odoslanie žiadosti o poverenie, urgencií na vydanie poverenia), mu súd túto nepriznal, pretože uvedené písomnosti boli zo strany súdneho exekútora tunajšiemu súdu doručené elektronicky alebo osobne, a teda bez vynaloženia uplatneného poštovného. Ak aj exekútor s doručením týchto podaní mal nejaké náklady napr. v súvislosti s doručovaním cez svojho pracovníka alebo kuriéra, ktorý zásielku osobne priniesol na súd, výšku týchto nákladov spojených s doručením súd nemal preukázanú, preto ich náhradu súd exekútorovi nepriznal.

24. Na úhradu trov exekučného konania súd zaviazal v zmysle ust. § 203 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.3.2017 oprávneného, nakoľko k zastaveniu exekučného konania došlo zavinením oprávneného, tým že podal návrh na vykonanie exekúcie napriek tomu, že v prejednávanej veci je daná prekážka res iudicata. Návrh oprávneného na vykonanie exekúcie bol teda v čase jeho podania nedôvodný, preto súd uložil oprávnenému povinnosť nahradiť trovy exekučného konania.

Poučenie:

Proti I. výroku tohto uznesenia je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Proti II. výroku tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné.